

Artikel 5

Intet i denne konvention skal fortolkes som forpligtende til udlevering, hvis den stat, over for hvilken begæring om udlevering er fremsat, har vægtige grunde til at antage, at begæringen om udlevering for en i artikel 1 eller 2 nævnt forbrydelse er fremsat med det formål at tiltale eller straffe en person på grund af hans race, religion, nationalitet eller politiske overbevisning, eller at den pågældendes stilling kan blive forringet af disse grunde.

Artikel 6

1. Enhver kontraherende stat skal træffe sådanne foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at udøve jurisdiktion over for enhver af de i artikel 1 nævnte forbrydelser i tilfælde, hvor den formodede gerningsmand befinder sig på statens territorium, og staten ikke udleverer ham efter at have modtaget en begæring om udlevering fra en kontraherende stat, hvis jurisdiktion bygger på en jurisdiktionsregel, som også findes i den anmodede stats lovgivning.

2. Konventionen udelukker ikke strafferetlig jurisdiktion udøvet i overensstemmelse med national lovgivning.

Artikel 7

En kontraherende stat, på hvis område der antræffes en person, som mistænkes for at have begået en af de i artikel 1 nævnte forbrydelser, og som har modtaget en begæring om udlevering, der opfylder de i artikel 6, stk. 1, nævnte betingelser, skal, hvis den ikke udleverer den pågældende, uden nogen som helst undtagelse og uden unødigt ophold overgive sagen til sine kompetente myndigheder med henblik på strafforfølgning. Disse myndigheder skal træffe deres afgørelse efter samme retningslinjer, som i henhold til statens lovgivning anvendes ved enhver anden lovovertrædelse af grov karakter.

Artikel 8

1. De kontraherende stater skal yde hinanden størst mulig gensidig bistand i straffesager i forbindelse med strafforfølgning vedrørende de i artiklerne 1 og 2 nævnte forbrydelser. Den anmodede stats lovgivning vedrørende gensidig bistand i straffesager finder herved undtagelsesfrit anvendelse. Dog må denne bistand ikke nægtes

alene af den grund, at det drejer sig om en politisk forbrydelse, eller en forbrydelse, der har forbindelse med en politisk forbrydelse, eller en forbrydelse, der udspringer af politiske motiver.

2. Intet i denne konvention skal fortolkes som forpligtende til gensidig bistand, hvis den anmodede stat har vægtige grunde til at antage, at anmodningen om gensidig bistand i forbindelse med en i artikel 1 eller 2 nævnt forbrydelse er fremsat med det formål at tiltale eller straffe en person på grund af hans race, religion, nationalitet eller politiske overbevisning, eller at den pågældendes stilling kan blive forringet af disse grunde.

3. Bestemmelserne i samtlige traktater og ordninger vedrørende gensidig bistand i straffesager mellem de kontraherende stater, herunder den europæiske konvention om gensidig bistand i straffesager, er herved ændret i forholdet mellem de kontraherende stater i det omfang, sådanne bestemmelser er uforenelige med denne konvention.

Artikel 9

1. Den europæiske kriminalkomitee skal holdes underrettet om denne konventions anvendelse.

2. Komiteeen skal i videst muligt omfang søge at fremme en fredelig løsning af enhver vanskelighed, som måtte opstå ved konventionens virke.

Artikel 10

1. Enhver uoverensstemmelse mellem de kontraherende stater vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af denne konvention, som ikke er løst inden for rammerne af artikel 9, stk. 2, skal, hvis det begæres af en af tvistens parter, henvises til voldgift. Hver part skal udpege en voldgiftsmand, og de to voldgiftsmænd skal udpege en opmand. Såfremt en af parterne ikke har udpeget sin voldgiftsmand senest 3 måneder efter, at anmodningen om voldgift er fremsat, skal denne voldgiftsmand efter anmodning af den anden part udpeges af præsidenten for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Såfremt præsidenten er statsborger i en af de stater, som er part i tvisten, skal voldgiftsmanden udpeges af Domstolens vicepræsident eller, dersom vicepræsidenten er statsborgers i en af de stater, som er part